

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/118/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:9622200195.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K.. Š. Y., narodený XX. E. XXXX, bytom Š. XXX/XX, A., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina, so sídlom Antona Bernoláka 53, Žilina, o nečinnosť orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2022, č. k. 27Sa/5/2021-230, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Žiline uznesením z 22. júna 2022, č. k. 27Sa/5/2021-230 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „krajský súd“) po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní a po posúdení žalobných dôvodov ako nedôvodnú zamietol žalobu podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a žalovanému náhradu trov súdneho konania nepriznal.

2. Krajský súd v súvislosti so žalobou, v ktorej žalobca preukazoval nečinnosť žalovaného ako orgánu verejnej správy, ktorý prvým rozhodnutím Číslo: 200-005793-CA08/2020 zo dňa 17. februára 2020 prerušil konanie vo veci nároku na nemocenské žalobcu K.. Š. Y., narodeného XX. E. XXXX, trvale bytom Š. XXX/XX, XXX XX A. pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 14. novembra 2019 mal za preukázané, že k prerušeniu konania vo veci nároku žalobcu na nemocenské došlo z dôvodu, že žalovaný podal v súvislosti so spoločnosťou Tados, s.r.o., t.j. zamestnávateľa žalobcu dňa 30. januára 2020 na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline trestné oznámenie z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu subvenčného podvodu podľa 225 Trestného zákona s tým, že žalovaný bude v konaní pokračovať po doručení právoplatného rozhodnutia vo vyššie uvedenej veci. V priebehu konania pred krajským súdom bolo zistené, že tento právny dôvod pre prvé prerušenie administratívneho konania rozhodnutím Číslo: 200-005793CA08/2020 zo dňa 17. februára 2020 odpadol, pretože vo veci podaného trestného oznámenia žalovaným na spoločnosť Tados, s.r.o., t.j. zamestnávateľa žalobcu, toto bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Žiline, Odbor kriminálnej polície, 3. oddelenie vyšetrovania Žilina ČVS:ORP-149/3-VYS-ZA-2020 zo dňa 27.02.2020 odmietnuté a o podanej sťažnosti žalovaného zo dňa 2. marca 2020 bolo rozhodnuté uznesením Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. IPn 234/20/5511-4 zo dňa 13.03.2020 tak, že sťažnosť podaná proti uzneseniu o odmietnutí začatia trestného stíhania bola zamietnutá ako nedôvodná. Vzhľadom k tomu, že podľa prvého rozhodnutia žalovaného o prerušení konania Číslo: 200-005793-CA08/2020 zo dňa 17. februára 2020 odpadol právny dôvod prerušenia tohto konania s odkazom na výsledok spojený s trestným oznámením žalovaného na spoločnosť Tados, s.r.o. ako zamestnávateľa žalobcu, bol žalovaný výzvou krajského súdu zo dňa 08.11.2021 vyzvaný, či vo veci nároku žalobcu na nemocenské dávky sa koná, resp. či medzičasom žalovaný nevydal rozhodnutie o prerušení konania vo veci nároku na nemocenské dávky žalobcu z titulu žalovaným tvrdeného vznesenia obvinenia voči žalobcovi za zločin subvenčného podvodu podľa ust. § 225 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona v spojení s podaním žalovaného zo dňa 22. júna 2021, v ktorom oznámil, že

pre prípad posúdenia nároku na nemocenské žalobcu je podstatné konanie o prípadnom subvenčnom podvode žalobcu, voči ktorému bolo vznesené obvinenie pre zločin subvenčného podvodu. Žalovaný doložil krajskému súdu v poradí druhé rozhodnutie Číslo: 200-058236-CA08/2021 zo dňa 23. decembra 2021, ktorým žalovaný prerušil konanie vo veci nároku na nemocenské žalobcu - K.. Š. Y., nar. XX. E. XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX A. pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 14. novembra 2019. Z jeho odôvodnenia vyplynulo za aplikácie ust. § 193 ods. 1, § 198 ods. 1, 2, § 193 ods. 5, 6 zákona č. 461/2003 Z. z., že bola žalovanému dňa 2. decembra 2019 doručená žiadosť žalobcu o nemocenské s potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti T 078625, ktorou si žalobca uplatnil nárok na nemocenské ako zamestnanec zamestnávateľa Tados, s.r.o. pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 14. novembra 2019; žalobca si uplatnil nárok na nemocenské od 24. novembra 2019, pričom dočasná pracovná neschopnosť trvala do 8. decembra 2019. Žalovaný poukázal na to, že bolo vznesené dňa 9. novembra 2021 vyšetrovateľom Policajného zboru v Trnave, Odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetrovania podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku obvinenie K.. Š. Y.I. - žalobcovi za pokus zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 14 ods. 1 Trestného zákona vo veci vedenej na Odbore Kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS: KRP-16/2-VYS-TT-2021. Žalovaný v tomto druhom rozhodnutí o prerušení konania uviedol, že nakoľko predpokladom vzniku nároku na nemocenskú dávku a jej výplatu je existencia nemocenského poistenia, resp. trvanie zamestnania v čase vzniku dôvodu na jej poskytnutie, rozhodne o nároku na nemocenské pána K.. Š. Y. pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 14. novembra 2019 až po doručení právoplatného rozhodnutia vo vyššie uvedenej veci. Krajský súd na základe tohto druhého rozhodnutia o prerušení administratívneho konania mal za zistené podľa ust. § 246 ods. 2 SSP, že voči nemu podal žalobca sťažnosť zo dňa 15.03.2022, ktorá bola zo strany žalovaného vybavená tak, že došlo k jej odloženiu podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 9/2010 Z. z. z dôvodu, že vo veci prebieha konanie na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 27Sa/5/2021.

3. Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 246 ods. 2 SSP (k splneniu zákonnej podmienky došlo aj vo vzťahu k prvému rozhodnutiu žalovaného o prerušení administratívneho konania rozhodnutím Číslo: 200-005793-CA08/2020 zo dňa 17. februára 2020, keď sťažnosť žalobcu voči prvému rozhodnutiu žalovaného o prerušení konania datovaná 04.11.2020 bola vybavená podaním žalovaného zo dňa 2. februára 2021 oznámením o výsledky prešetrenia sťažnosti tak, že sťažnosť bola hodnotená za neopodstatnenú). Primárne krajský súd posudzoval, či prerušením administratívneho konania, a to na základe druhého rozhodnutia žalovaného Číslo: 200-058236-CA08/2021 zo dňa 23. decembra 2021 vo veci nároku žalobcu na nemocenské dávky, ide o nečinnosť žalovaného ako orgánu verejnej správy alebo sa jedná len o rozhodnutie procesnej povahy v zmysle ust. § 7 písm. e) SSP, ktoré rozhodnutie správne súdy nepreskúmajú.

4. Krajský súd vec posúdil podľa § 198 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s ust. § 193 ods. 1. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a riadiac sa právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.06.2019 v odseku 20 dospel k právnemu záveru o nedôvodnosti správnej žaloby. V bodoch 36 a 37 uznesenia dôvodil tým, že

„Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom, zhodnoteniam, prvé ako aj druhé rozhodnutie žalovaného o prerušení konania je rozhodnutím procesnej povahy, ktoré nebolo spôsobilé preskúmania v zmysle ust. § 7 písm. e) SSP, preto žaloba bola nedôvodná a zo strany krajského súdu pri vyslovení tohto záveru bol to prvý dôvod k zamietnutiu žaloby žalobcu. Krajský súd má za to, že procesné o prerušení konania neriešia práva žalobcu, len čiastkový procesný postup, a preto takýmto rozhodnutím podľa názoru krajského súdu nemohlo dôjsť k zásahu do práv žalobcu ako účastníka konania, ktorý sa v rámci administratívneho konania domáha priznania nároku na nemocenskú dávku, pričom žalobou sa domáhal odstránenia nečinnosti, ktorá má spočívať v nezákonnosti samotného prerušenia administratívneho konania. Krajský súd dodáva, že predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu a súčasne musí byť splnené to, že fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich práv“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva alebo právom chránené záujmy, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu. Krajský súd primerane poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sž-o-KS 33/2006, podľa ktorého vyslovil Najvyšší súd SR názor, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo konanie prerušené, je rozhodnutím o predbežnej otázke a uplatní sa vtedy, keď sa v konaní vyskytne prekážka, v dôsledku čoho určitý čas nemožno v konaní pokračovať. Krajský súd zdôrazňuje, že ide o primeraný poukaz na toto rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR, keďže rovnako ide o rozhodnutie procesnej povahy a je vecou vedenia konania pred príslušným orgánom, či takéto rozhodnutie procesnej povahy vydá. Takýmto rozhodnutím procesnej povahy, ktorým sa upravuje vedenie konania, podľa názoru krajského súdu žalobcovi nemohla byť spôsobená žiadna ujma na jeho subjektívnych právach v súvislosti s jeho žiadosťou o nemocenské dávky, pretože takýmto procesným rozhodnutím žalovaného o prerušení konania neboli konštituované žiadne hmotné práva či povinnosti a ani neboli žalobcovi upreté žiadne procesné práva. Išlo preto o rozhodnutie podľa ust. § 7 písm. e) SSP, ktoré je vylúčené zo súdneho prieskumu. (37) Krajský súd na základe obsahu spisového materiálu, pripojeného administratívneho spisu žalovaného má za to, že žaloba žalobcu nebola dôvodná, pretože žalovaný nie je nečinný, ak svoje tak prvé ako aj druhé procesné rozhodnutie vo vedenom administratívnom konaní o prerušení konania riadne zdôvodnil previazanosťou na iné konanie, v ktorom sa podľa žalovaného rieši otázka, ktorá môže mať podstatný význam pre rozhodnutie o žiadosti žalobcu o priznanie nároku na nemocenskú dávku".

5. Krajský súd uzavrel, že i napriek tomu, že v konaní o žalobe proti nečinnosti nemá posudzovať zákonnosť dôvodu prerušenia, vzhľadom na okolnosti danej veci, poskytnutia účinnej a spravodlivej ochrany práv fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, ktorá je základným princípom správneho súdneho konania, sa vyjadril aj k samotnej zákonnosti prerušenia konania v medziach predmetu konania o žalobe podanej proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Uviedol, že žalovaný v rozhodnutí Číslo: 200-058236-CA08/2021 zo dňa 23. decembra 2021 dal odpoveď, z akého dôvodu je konanie o nároku na nemocenské dávky prerušené, prerušenie konania žalovaný časovo ohraničil, a to skončením vymedzeného trestného konania podľa spisovej značky ČVS: KRP-16/2-VYS-TT-2021, ktorá sa má vzťahovať k vznesenému obvineniu voči žalobcovi za pokus zločinu subvenčného podvodu. Súčasne uviedol, prečo rozhodnutie v tomto trestnom konaní považuje za dôležité pre rozhodnutie o nároku žalobcu. Taktiež s ohľadom na základnú zásadu trestného konania, zásadu prezumpcie neviny podľa krajského súdu nebolo vylúčené, aby žalovaný prerušil konanie o nároku na nemocenské dávky, ak žalovaný v rámci tohto konania posudzuje jednotlivé dielčie podmienky nároku, vznik dočasnej pracovnej neschopnosti, dočasná pracovná neschopnosť musí vzniknúť počas trvania nemocenského poistenia alebo v ochrannnej lehote, absencia príjmu za vykonanú prácu, ktorý sa považuje za vymeriavací základ, vyplatený za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti (§ 30 zákona č. 461/2003 Z. z.). Ak žalovaný inicioval trestné oznámenie, keďže mu majú byť známe okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na existenciu nemocenského poistenia, a teda aj nároku žalobcu na dávku, tak postup žalovaného, ktorý rozhodol o prerušení konania, hodnotí správny súd ako zákonný, nie účelový a ani taký, ktorý by zámerne predlžoval administratívne konanie. Navyiac postup zo strany žalovaného sleduje zabrániť situácii, aby sa prostriedky z fondu nemocenského poistenia vyplácali neoprávneným osobám, a preto vyvíja úsilie k tomu, aby sa prípadné podvodné konanie odhalilo už v rámci konania o nároku na nemocenskú dávku, čo je potrebné hodnotiť ako legitímny postup žalovaného.

6. Krajský súd na základe vyššie uvedených dvoch dôvodov s konštatovaním, že nebola zistená nečinnosť žalovaného, žalobu žalobcu zamietol.

7. Podľa výsledku súdneho konania žalovanému náhradu trov konania podľa ust. § 167 ods. 1, § 168, § 175 SSP nepriznal.

8. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, tiež namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k prerušeniu práva na spravodlivý proces a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie nerešpektovania základných procesných práv žalobcu.

9. Vo vzťahu k záveru krajského súdu, že žalovaný nie je nečinný, pretože svoje konanie, resp. svoj postup žalovaný zdôvodnil v rozhodnutí o prerušení administratívneho konania poukázal na odbornú literatúru v podobe komentára k SSP, kde sa uvádza: „v takom prípade totiž orgán verejnej správy nie je nečinný, pretože svoje nekonanie zdôvodnil v rozhodnutí o prerušení administratívneho konania. Ochrany svojich práv a právom chránených záujmov by sa preto mal účastník konania domáhať podaním (všeobecnej) správnej žaloby proti rozhodnutiu o prerušení konania, za predpokladu, ak ním môžu byť dotknuté jeho subjektívne práva podľa § 7 písm. e) SSP a tiež dôvodil tým, že žaloba proti nečinnosti prichádza do úvahy aj v tom prípade, ak účastník konania namieta, že dôvod prerušenia administratívneho konania odpadol a orgán verejnej správy by v ňom mal pokračovať. V súvislosti s predmetom súdneho konania poukázal na uznesenie NSS SR sp. zn. 7Ssk/31/2021 z 30.11.2021, v ktorom žalobca taktiež napádal iné rozhodnutie Sociálnej poisťovne rovnako vo vzťahu k dávke

nemocenského poistenia a na uznesenie NS SR sp. zn. 10Sžo/41/2016 zo dňa 31.05.2017 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 250/2016 z 13.09.2016.

10. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že poukázal na samotný predmet správnej žaloby zo 16. februára 2021, ktorým bolo prerušenie konania zo dňa 17. februára 2020 a následne prerušenie konania z 23. decembra 2021. Žalovaný v oboch prípadoch procesné rozhodnutie o prerušení konania odôvodňoval trestným konaním; proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné. Ochrany svojich práv sa preto žalobca mohol domáhať iba správnou žalobou proti nečinnosti žalovaného ako správneho orgánu. Nečinnosť žalovaného v danej veci trvala viac ako 2 roky a v konaní posudzovanom NSS SR sp. zn. 7Ssk/31/2021 viac ako 10 rokov, pričom nie je prípustné, aby žalovaný ako aj krajský súd ospravedlňovali nečinnosť žalovaného trestným konaním, ktoré sám inicioval tým, že podal trestné oznámenie a podáva sťažnosti, vďaka čomu nie je trestné konanie ani v čase spísania kasačnej sťažnosti ukončené. Žalovaný tak postupuje napriek tomu, že nemocenská dávka sa poistencovi poskytuje vtedy, ak bol pre chorobu alebo úraz uznaný dočasne práceneschopným na výkon zárobkovej činnosti. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sa/23/2018-71 zo dňa 13. mája 2019 je sťažovateľ toho názoru, že tento rozsudok je aplikovateľný aj v tomto konaní. Realizácia zásady prezumpcie neviny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvinenému z priestupku alebo z trestného činu, ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech vinníka (in dubio pro re). Správny orgán, ale aj súd musí rešpektovať procesné práva obvineného, základné zásady správneho konania a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Záverom poukázal na to, že pôvodným rozhodnutím zo 17. februára 2020 bolo konanie o dávke prerušené z dôvodu, že Sociálna poisťovňa podala trestné oznámenie dňa 30. januára 2020, ale rozhodnutím z 23. decembra 2021 bolo konanie o dávke prerušené z dôvodu vznesenia obvinenia z 9. novembra 2021 na základe trestného oznámenia z 2. septembra 2020. Z uvedeného je zrejmé, že keďže prvé trestné oznámenie nedopadlo tak, ako si žalovaný predstavoval, teda obvinením žalobcu, tak inicioval druhé trestné konanie, kde už žalobca bol obvinený. Ak bol žalovaný presvedčený, že žalobcovi nárok nevznikol, tak by mala vydať rozhodnutie o nepriznaní dávky, ktoré by bolo preskúmateľné súdom.

11. Kasačná sťažnosť bola žalovanému doručená na vedomie 1. augusta 2022.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 11. augusta 2022 k tvrdeniam žalobcu uviedol, že trestné oznámenia z dôvodu podozrenia pokusu subvenčného podvodu podáva len v odôvodnených prípadoch, po dôkladnom zvážení okolností prípadu. Za absurdné považuje tvrdenie žalobcu, že by takto postupoval aj v prípade zamestnávateľa, ktorého konanie žiadnym spôsobom nenasvedčuje, že by pri vzniku pracovnoprávných vzťahov zamestnancov postupoval účelovo. Z pohľadu počtu nemocenských dávok vyplácaných Sociálnou poisťovňou a prebiehajúcich trestných konaní sa jedná skutočne len o prípady, kedy je prerušenie konania odôvodnené. V prípade žalobcu, rozhodnutiu o nároku na nemocenské dávky bránila skutočnosť, že trestné konanie naďalej trvalo. V čase spísania tohto vyjadrenia je v štádiu po vznesení obvinenia žalobcu.

13. Žalovaný preto trvá na stanovisku, ktoré bolo potvrdené aj rozhodnutím krajského súdu, a to, ak dôvod, pre ktorý bolo administratívne konanie prerušené, trvá, nie je možné hovoriť o nečinnosti, konaniu bráni objektívna prekážka, keď nebolo právoplatne rozhodnuté v trestnej veci obvinenia žalobcu z pokusu zločinu subvenčného podvodu.

14. Žalovaný navrhol uznesenie krajského súdu potvrdiť.

15. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobcovi doručené na vedomie 14. septembra 2022.

16. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 3 písm. d) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

21. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

22. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní veci zistí, že nie je dôvodná.

24. Z podkladov súdneho spisu kasačný súd zistil, že predmetom konania na krajskom súde bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému odstránenia nečinnosti v prerušenom konaní vo veci nároku na nemocenskú dávku. V kasačnej sťažnosti potvrdil, že procesné rozhodnutie o prerušení konania žalovaný odôvodňoval trestným konaním. Ochrany svojich práv sa žalobca domáhal správnu žalobou proti nečinnosti žalovanej ako správneho orgánu.

25. Sťažovateľ svoje kasačné dôvody oprel o rozhodnutia súdov. Konkrétne o skoršie rozhodnutie kasačného súdu sp. zn. 7Ssk/31/2021 a o rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sa/23/2018-71 zo dňa 13. mája 2019. Právny názor kasačného súdu a krajského súdu vyslovený v označených rozhodnutiach žiadal aplikovať aj na rozhodnutie kasačného súdu. Kasačný súd, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti zistil, že NSS SR v obdobnej právnej veci žalobcu (o nemocenské) rozhodnutím sp. zn. 7Sk/31/2021 (o odstránenie nečinnosti) zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sa/22/2019-169 z 29. apríla 2021 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu bolo skúmať „či žalovaná prebiehajúce konania prerušila v súlade s § 193 zákona o sociálnom poistení a či medzičasom neodpadol dôvod prerušenia“. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáhal zrušenia v poradí druhého uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/25/2021-87 dňa 28. februára 2023. Nesúhlasil s právnym názorom, že už nedochádza k zásahu do jeho práv. Kasačná sťažnosť bola uznesením sp. zn. 7Ssk/81/2023 z 20. decembra 2023 zamietnutá. V bodoch 21-24 uznesenia dôvodil tým, že: „kasačný súd vo výsledku stotožňuje so správnym súdom, že žalovaná opodstatnene prerušila jednotlivé konania kvôli prebiehajúcej trestnému konaniu, hoci správny súd tento dôvod podradil pod ustanovenie § 198 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Pretože podľa jeho zistenia trestné konanie naďalej prebieha a vykonávajú sa v ňom procesné úkony, na základe ktorých môže prísť k podaniu obžaloby a eventuálne aj k odsudzujúcemu rozsudku, ani podľa kasačného súdu neodpadli uvedené dôvody prerušenia jednotlivých konaní u žalovanej. Tá tak nebola na základe § 193 ods. 5 cit. zák. povinná pokračovať v nich. Z tohto dôvodu tak žalovaná v prerušených administratívnych konaniach nie je nečinná v zmysle § 3 ods. 1 písm. d) SSP, a tak správny súd rozhodol v súlade s § 249 SSP, keď žalobu žalobcov zamietol. (22.) Rovnako správne sa správny súd vyrovnal so všetkými námietkami žalobcov. Ich odkazy na účel nemocenského prehládajú, že podľa citovaných § 109 ods. 1 a § 30 písm. a) zákona o sociálnom poistení nárok na túto dávku vzniká len za predpokladu, že sú splnené zákonné podmienky, medzi iným aj trvanie nemocenského poistenia. V zmysle § 195 ods. 1 cit. zák. je potom úlohou žalovanej v dávkovom konaní presne a úplne zistiť skutkový stav, teda presne a úplne ustáliť, či sú tieto podmienky splnené. Na tento účel jej ustanovenie § 193 ods. 3 cit. zák. dovoľuje prerušiť konanie bez toho, aby toto prerušenie bolo ohraničené určitým trvaním. Ak by žalovaná nesmela prerušiť konanie na dlhšiu dobu alebo ak by musela v každom prípade vydať rozhodnutie v krátkom čase po uplatnení nároku na dávku, znamenalo by to, že by aj v spornom či nejasnom prípade musela vedome rozhodnúť, hoci by nemala riadne zistený podklad rozhodnutia. Pokiaľ žalobcovia naznačujú, že by v takomto prípade mala žalovaná dávku vždy vyplatiť, znamenalo by to, že by sa (len v záujme rozhodnutia o nej v krátkom čase) mohla dávka vedome vyplatiť niekomu, komu na ňu vôbec nevznikol nárok. To však nezodpovedá citovaným ustanoveniam, ani účelu sociálneho poistenia, ktoré má kryť určité udalosti len osobám, ktoré sú v ňom poistené. (23.) Prerušenie konania kvôli prebiehajúcej trestnému konaniu nijako neporušuje prezumpciu neviny. Prezumpcia neviny totiž spočíva len v tom, že každý sa považuje za nevinného (z trestného činu), kým mu jeho vina nie je preukázaná (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku). To však neznamená, že by sa muselo vychádzať z toho, že skutky, za ktoré sa trestné stíhanie vedie, sa vôbec nestali, alebo že obvinený k nim nemal a nemohol mať žiaden

vzťah. Ani žalobcovia nespochybňujú, že v prerokúvanej veci boli podpísané určité listiny ako zmluvy, boli žalovanej predložené prihlášky a boli uplatnené nároky na výplatu nemocenského. Žalovaná na základe ich posúdenia dospela k záveru, že vykazujú riziko účelovosti a fiktívnosti, a preto podala trestné oznámenie. To však neznamená, že vo svojom ďalšom konaní musí vychádzať z toho, že žiadne takéto podozrenie neexistuje. Naopak, je oprávnená na to prihliadať, prezumpcia neviny jej však bráni v tom, aby vyslovila svoj záver o tom, či skutočne predstavujú trestný čin. (24). Konečne, v prerokúvanej veci sa netreba obsiahlo zaoberať konštrukciou žalobcu, či by orgán verejnej správy mohol účelovými trestnými oznámeniami ponechávať svoje konanie prerušené donekonečna. V prerokúvanej veci totiž zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaná oznámila orgánom činným v trestnom konaní svoje podozrenie, že prihlasovanie zamestnancov PJB, s.r.o., na nemocenské poistenie je účelové, onedlho potom, čo boli u nej uplatnené prvé žiadosti o nemocenské. Podobne s krátkymi časovými odstupmi oznamovala aj ďalšie podozrenia. S ohľadom na okolnosti na danej veci (prihláška na nemocenské poistenie krátko pred žiadosťou o výplatu nemocenského, príbuzenský pomer všetkých zúčastnených, mimoriadne vysoké vymeriavacie základy, zároveň však neplatené poistné zo strany spoločnosti PJB, s.r.o.) nemožno tieto podozrenia považovať za celkom svojvoľné alebo nezmyselné. Neskôr žalovaná svoje trestné oznámenie rozširovala o ďalšie prípady, ktoré mali rovnaké znaky. Orgány činné v trestnom konaní o jej trestnom oznámení súvisle konali (hoci vyšetrovateľ konania zastavoval, prokurátor však ukladal znova v nich pokračovať) až do roku 2019, kedy pôvodne podozrivá osoba zomrela, a preto akékoľvek trestné stíhanie voči nej nebolo prípustné [§ 10 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku]. Nové trestné oznámenie žalovanej, smerujúce už len voči žalobcovi v 1. rade, bolo logickým dôsledkom tejto neprípustnosti. Konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní, kvôli ktorému žalovaná prerušila konania, je tak v podstate stále jedno a to isté od podania pôvodného trestného oznámenia, takže postupu žalovanej nemožno vyčítať žiadnu účelovosť či svojvoľu. Navyše, tieto orgány v ňom žalobcovia v 1. rade vzniesli obvinenie; preto nie je zrejmé, prečo malo mať pre posúdenie veci správnym súdom relevanciu opačné uznesenie prokurátora z inej veci, na ktoré žalobcovia neustále poukazovali".

26. Za nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd aj námietku sťažovateľa, ktorý žiadal o kasačnej sťažnosti rozhodnúť aj podľa právneho názoru Krajského súdu v Trnave, ktorý bol vyslovený dňa 25. februára 2022 v uznesení č. k. 48Sa/22/2020-76. Toto rozhodnutie správneho súdu bolo dňa 29. marca 2023 uznesením NSS SR sp. zn. 7Ssk/133/2022 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Kasačný súd dôvodil tým, že: „dôvodom prerušenia konania je opäť prebiehajúce trestné konanie k zisteniu skutočností, ktoré môžu prispieť k celkovému zisteniu skutkového stavu v konaní o dávke žalobcu. Krajský súd v Trnave tak vec nesprávne právne posúdil, keď sa nedostatočne zaoberal otázkou, či postup žalovanej zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení".

27. Z uvedeného vyplýva, že kasačnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie správneho súdu je vecne správne a zákonné, keď správny súd vyhodnotil správnu žalobu za nedôvodnú, keď na základe vykonaného dokazovania ustálil právny záver, že žalovaný nebol nečinný, ak svoje obe procesné rozhodnutia vo vedenom administratívnom konaní o prerušení konania riadne zdôvodnil previazanosťou na iné „trestné" konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať podstatný význam pre rozhodnutie o žiadosti žalobcu o priznanie nároku na nemocenskú dávku. Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad podala dňa 26. septembra 2019 na žalobcu K.. Š. Y. trestné oznámenie za návod a pomoc na spáchanie trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona na tom základe, že mal naviesť na spáchanie trestného činu subvenčného podvodu svoju nebohú matku Y. Y. ako zamestnankyňu spoločnosti PJB, s.r.o., ktorá si uplatňovala nárok na nemocenské dávky. Listom zo 7. septembra 2020 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave oznámilo Sociálnej poisťovni, pobočka Trnava, že bolo vznesené obvinenie osobe K.. Š.M. Y..

28. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností najvyšší správny súd vyhodnotil námietky sťažovateľa, ktorými namietal nezákonnosť rozsudku krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) SSP za nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, z ktorých dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi z dôvodu, že v tomto konaní úspech nemal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimčnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

30. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.